N°. 267. 1859.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is ƒ 30 in het jaar; die van de Courant alleen ƒ 20 en die van het Bijblad alleen ƒ 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DONDERDAG 10 NOVEMBER.

NEDERLANDEN.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 8sten dezer, n°. 58, is de luitenant ter zee van de 2de klasse, *H. M.* baron *van Tuyll van Serooskerken*, op zijn daartoe gedaan verzoek, met den 15den dezer eervol uit 's Rijks zeedienst ontslagen.

Sedert de laatst gedane bekendmaking (*Staats-courant* van den 2den Julij 1859) zijn door de belanghebbenden geligt de volgende door Zijne Majesteit verleende octrooijen:

een in dato 22 Januarij 1858, voor den tijd van tien jaren verleend aan R. Passenger, woonachtig te Rotterdam, domicilium gekozen hebbende bij A. S. Preston te Rotterdam, op de uitvoering van verbeteringen aan waschtoestellen;

een in dato 5 Mei 1858, voor den tijd van tien jaren verleend aan D. H. Carpenter, woonachtig te New-York, domicilium gekozen hebbende bij mr. J. de Bas Jzn., notaris te 's Gravenhage, op de invoering van verbeteringen aan lampen, dienende tot het branden van camphine, naphta enz.

een in dato 20 Junij 1858, voor den tijd van tien jaren verleend aan Charles en Cler, woonachtig te Parijs, domicilium gekozen hebbende bij L. J. Vonk, solliciteur te 's Gravenhage, op de invoering van verbeteringen aan roosterstaven en roosters;

een in dato als voren, voor den tijd van vijftien jaren verleend aan E. Delloye, woonachtig te Laeken, domicilium gekozen hebbende bij J. J. van Dort, solliciteur te 's Gravenhage, op de invoering van eene nieuwe wijze om zuiver salpeter te fabriceren, zonder verder te raffineren;

een in dato 13 Julij 1858, voor den tijd van vijf jaren verleend aan F. D. Lepreux, woonachtig te Parijs, domicilium gekozen hebbende bij L. J. Vonk voornoemd, op de uitvoering van verbeteringen in de werktuigen, dienende tot het verzamelen en verder bearbeiden der veenstof;

een in dato 15 Julij 1858, voor den tijd van vijf jaren verleend aan P. Pimont, woonachtig te Rouen, domicilium gekozen hebbende bij J. J. van Dort voornoemd, op de invoering van eene nieuwe compositie, geschikt voor bepleistering of voor andere doeleinden bij den aanleg van gebouwen, schepen of werktuigen;

een in dato 14 September 1858, voor den tijd van tien jaren verleend aan S. Carpmael, woonachtig te Londen, domicilium gekozen hebbende bij A. S. Preston voornoemd, op de invoering van verbeteringen in het aanleggen van spoorwegen, hoofdzakelijk betreffende de spoorstaven;

een in dato 21 Julij 1859, voor den tijd voor vijftien jaren verleend aan Chs. Manuel, woonachtig te Dijon, domicilium gekozen hebbende bij van Vlissingen van Heel en Derosne Cail & Comp. te Amsterdam, op de invoering van verbeterde toestellen om toepassing te maken van de middelpuntvliedende kracht op het fabriceren van beetwortelsuiker enz.;

een in dato als voren, voor den tijd van vijf jaren verleend aan H. Bourdon, woonachtig te Parijs, domicilium gekozen hebbende bij Paul van Vlissingen en Dudok van Heel te Amsterdam, op de invoering van verbeterde toestellen onder den naam van hydro-pyrogènes-ignifères, om stoom en warmtestof aan te wenden als beweegkracht;

een in dato 9 September 1859, voor den tijd van vijf jaren verleend aan B. Andreae, woonachtig te Buckau bij Magdeburg, domicilium gekozen hebbende bij van Vlissingen van Heel en Derosne Cail & Comp. te Amsterdam, op de invoering van een toestel om den gecondenseerden stoom uit de slangen en dubbele bodems van kookpannen naar de ketels terug te voeren;

een in dato 10 September 1859, voor den tijd van vijf jaren verleend aan C. Remy, te Delfshaven, op de uitvinding van eene verbeterde gistpers.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ITALIE.

De te Zürich vereenigde gevolmagtigden waren in het begin dezer week op het punt om de vredesverdragen te onderteekenen, toen er (gelijk in ons vorig nommer is gemeld) onverwachts weder een bezwaar oprees. Volgens nadere berigten was het een bezwaar van finantielen aard. Frankrijk heeft zich verbonden om voor rekening van Sardinie terstond eene som van veertig millioen gulden in baar geld aan Oostenrijk te betalen, en het opgerezen geschil betrof de herleiding dier som tot Fransche francs; van Oostenrijks zijde werd beweerd dat Frankrijk bij deze herleiding met een bedrag van omstreeks twee millioen francs bevoordeeld werd.

— Door den telegraaph heeft men vernomen dat het met goedvinden van Koning Victor Emanuel gedane voorstel om den Prins van Carignan tijdelijk met het hoog gezag te bekleeden, door de vertegenwoordigende vergaderingen van Parma en van de Romagna aangenomen, door die van Toscana in overweging genomen is. Men verwacht dat het voorstel in Toscana alsmede in Modena even min tegenstand zal ontmoeten als in de twee andere landen van Midden-Italie.

Aan de vertegenwoordigende vergadering van de Romagna is bij deze gelegenheid door de regering eene mededeeling omtrent den staat der finantien gedaan. Naar luid daarvan is de schatkist in goeden staat en bestaat er een batig slot van een zeer aanmerkelijk bedrag.

— De Toscaansche berigtgever der Londensche *Morning Post* wederspreekt de ongunstige opgaven van sommige dagbladen omtrent den staat der Toscaansche finantien; met aanvoering van cijfers en andere bijzonderheden beweert hij, dat de Toskaansche schatkist voor geruimen tijd goed voorzien is, dat de hulpmiddelen, welke het crediet haar oplevert, verre van uitgeput zijn, en dat zij wat er mogt te kort schieten van Italiaansche kapitalisten zou kunnen bekomen. »Indien de vijanden van Italie op de uitputting van deszelfs finantien rekenen (zegt hij), dan zullen zij eene misrekening maken; en wat bepaaldelijk het finantiele beheer der voorloopige regering van Toscana betreft, dit maakt eene der schoonste bladzijden der geschiedenis van Italie's politieke verrijzenis uit".

— De nieuwe geldleening van Sardinie heeft zoo veel deelneming gevonden, dat de geheele som van vier millioen francs rente, volgens berigt uit Turyn van den 4den dezer, reeds geplaatst is. Deze uitslag der openbare inschrijving wordt aangemerkt als een blijk van vertrouwen op de duurzaamheid der nieuwe orde van zaken, welke uit den Italiaanschen oorleg voortgekomen is.

— Het officiele blad van het Sardinische gouvernement behelst in zijn nommer van den 4den dezer het koninklijk besluit tot verplaatsing van het hof van cassatie van Turyn naar Milaan. Het hoofddoel van dezen maatregel, welke met 1 Mei 1860 in uitvoering zal komen, is, gelijk in den aanhef van het besluit gezegd wordt, »het strijdperk der staatkunde en het terrein der justitie, waartusschen regtens eene volslagene scheiding bestaat, ook feitelijk van een te scheiden."

— Volgens berigt uit Rome van den 5den dezer is de Consulta (of het raadgevend collegie voor de finantiele aangelegenheden) opgeroepen om in het laatst dezer maand eene zitting te houden. Men beweert dat de pauselijke schatkist, door het verlies der opbrengsten van de Romagna, elke maand omstreeks 300,000 scudi te kort komt.

— De Parijsche berigtgever der *Morning Post* verzekert, dat de generaal Garibaldi beloofd heeft zich naar de wenschen van Koning Victor Emanuel te gedragen.

ENGELAND.

De Londensche *Morning Post* van eergisteren behelst een hoofdartikel over Italie's zaken, waarvan reeds in ons vorig nommer gewag is gemaakt. Men vindt daarin de inzigten van het Engelsche gouvernement aangeduid. Het luidt met eenige verkorting aldus: »De loop der Italiaansche aangelegenheden is in de laatste dagen, zoo wij aan mededeelingen van vrij wat gezag geloof mogen hechten, gekenmerkt door drie gebeurtenissen, alle strekkende om eene duurzame en minnelijke regeling te bevorderen. Het Fransche gouvernement heeft, naar men verneemt, zoodanige verklaringen omtrent zijne toekomstige handelwijze gegeven, dat de afstand tusschen de praeliminairen van Villafranca en de noodzakelijke waarborgen voor Italie's onafhankelijkheid vermindert. Dien ten gevolge verkondigde het Engelsche gouvernement, zoo al geene definitive toetreding tot het houden van een congres ter regeling der zaken van Italie, dan toch veel meer geneigdheid om aan de beraadslagingen van zulk een congres deel te nemen. En de regeringen van Midden-Italie hebben de vertegenwoordigende vergaderingen van haar land wederom zamengeroepen met het doel om het regentschap over de aan Koning Victor Emanuel aangeboden gewesten aan zijnen nabestaande, den Prins van Carignan, op te dragen. Het laatste van deze drie feiten beschouwen wij als verreweg het gewigtigste; want het is bij slot van rekening het vaste en onwrikbare besluit der Italianen zelven, hetwelk den meesten invloed op Frankrijks staatkunde zal uitoefenen en waardoor Engelands welwillendheid aan Italie's zaak verzekerd en vruchtbaar daarvoor gemaakt zal worden.

» Het kan voorzeker niet moeijelijk vallen Frankrijk en Engeland tot eenstemmigheid omtrent den grondslag der door hen op het congres te nemen besluiten te brengen, zoo er maar eerlijke uitvoering wordt gegeven aan eene van de bepalingen, voorkomende in Keizer Napoleon's brief aan Koning Victor Emanuel. Het aldaar verkondigde beginsel van niet-tusschenkomst worde maar ten aanzien van Midden-Italie getrouw toegepast; dan kan men zeggen dat de strijd meer dan half gewonnen is. Immers men mag niet onderstellen dat het beginsel van niet-tusschenkomst, alzoo aangenomen ten aanzien der betrekking tusschen vorsten en onderdanen, welke, ofschoon door de dwaasheid der vorsten afgebroken zijnde, langen tijd deel van Europa's staatsregt heeft uitgemaakt, ter zijde gesteld zal worden bij het streven naar het daarstellen van andere en geheel onverwachte betrekkingen, waarvoor noch langdurig tijdsverloop noch het regt eener geslaagde omwenteling ingeroepen kan worden. Het congres zal moeite hebben om de beginselen aan te wijzen, krachtens welke de Hertog van Parma souverein van Modena zou worden, of den

Groothertog van Toscana eene vergrooting van grondgebied zoû worden toegekend ten koste van den Roomschen Stoel, wiens bezittingen aan te randen thans voor heiligschennis verklaard wordt. Wij begrijpen de theorie van *wettige* gouvernementen; en wij erkennen de noodzakelijkheid van *feitelijke* regeringen. Doch zulk eene schikking, als door Keizer Napoleon ten aanzien van Modena is voorgeslagen, welke niet kan worden uitgevoerd zonder een wettig gouvernement te miskennen en eene feitelijk bestaande regering omver te werpen, — zulk eene schikking schijnt geene andere strekking te kunnen hebben dan onherstelbare verwarring in de regelen van het volkenregt te brengen en alle eenvoudige en rondborstige staatkunde te schande te maken.

» Des te meer is het noodig, wederom te verklaren dat Engeland met geene andere bedoeling aan een congres kan deel nemen, dan die door het hoofd van het bestaande kabinet en door onzen tegenwoordigen minister van buitenlandsche zaken zoo dikwerf is verkondigd, dat is met het doel om het regt van het Italiaansche volk op zelfbeheer te doen gelden en om de hinderpalen, waardoor de uitoefening van dat regt belemmerd of vertraagd wordt, te helpen wegruimen. Al wat voor Engeland in de Italiaansche aangelegenheden van belang is kan in twee eenvoudige woorden, namelijk *vrede* en *vooruitgang*, worden zamengevat. Er kan geen duurzame vrede zijn zoo lang de eigene krachten van een volk door een buitenlandsch of vijandig bestanddeel verijdeld of verdrukt worden; en gestadige vooruitgang is onmogelijk waar de volksgeest, de belangen en het streven der natie uit het oog verloren of met voeten getreden worden: dat is de reden waarom het door de Engelsche diplomatie op het congres te houden gedrag zoo duidelijk en onmiskenbaar is.

» Wij mogen geen deel hebben aan eenige tusschenkomst, tegen het belang van het Italiaansche volk hetzij regtstreeks of zijdelings ondernomen. Immers het is gansch niet onmogelijk zijdelings zedelijken dwang aan te wenden op zulk eene wijze dat de politieke ongelegenheden aanhouden en daarbij finantiele ongelegenheden komen, tot dat eindelijk voet gegeven wordt aan die regeringloosheid, welke onvermijdelijk de regtstreeksche tusschenkomst van buitenlandsche troepen ten gevolge zou hebben.

» Doch indien, gelijk wij reden hebben om te denken, de vertegenwoordigende vergaderingen van Midden-Italie, welke op nieuw zijn zamengeroepen om een regentschap in te stellen, tot dezen stap door het Sardinische gouvernement zijn aangemoedigd, en indien dat gouvernement de zekerheid heeft bekomen, dat de Keizer der Franschen, ofschoon buiten staat zijnde om zulk eenen maatregel openlijk goed te keuren, zich daartegen bij slot van rekening niet ernstig zal verzetten, dan zijn dit belangrijke feiten, eene toenadering tusschen Frankrijks en Engelands staatkunde aanduidende. Al wat de strekking heeft om de vrienden der orde in Midden-Italie te schragen en aan te moedigen moet welgevallig zijn aan de twee groote mogendheden van het Westen, welke, hoe verschillend dan ook over de aan te wenden middelen denkende, omtrent het doel eenstemmig zijn, dat is beiden de noodzakelijkheid erkennen om in het congres den grondslag voor eenen duurzamen vrede te leggen.

» Hoe kan die vrede spoediger of gemakkelijker worden verzekerd, dan door den duidelijk uitgedrukten wensch van het Italiaansche volk in eene gedane zaak te erkennen?

» De voorstanders der restauratie zeggen dat de uitgewoken vorsten nog vele aanhangers onder de geringe volksklassen hebben. Maar wil men dan ten gevalle dier vorsten de maatschappelijke orde omkeeren? Wil men de beschaafde en gegoede volksklassen aan den wil van het gepeupel onderwerpen en de heerschappij der onwetendheid invoeren? Of zou men welligt van regeringswege den weg voor het communismus willen banen?

» Het beginsel van legitimiteit is goed, wanneer hetzelve het tweederlei nut, waarmede het door zijne nadenkende voorstanders wordt aanbevolen, werkelijk aanbrengt, dat is wanneer het de handhaving der binnenlandsche rust en de verdediging van den staat tegen buitenlandsche vijanden verzekert. Doch in Midden-Italie heeft dat beginsel juist de tegengestelde werking; want aldaar is de legitime regering eene oorzaak van burgerlijke beroerten, en opent zij de deur voor den invloed en de legermagt des buitenlands."

SPANJE.

Volgens de jongste berigten uit Madrid waren de troepen, welke deel van de Spaansche expeditie tegen Marocco moesten uitmaken, nog niet alle te Algesiras, alwaar de inscheping zal plaats hebben, vereenigd. Ter zee zijn de vijandelijkheden reeds aangevangen: den 4den dezer is eene Maroccaansche kanonneerboot op de hoogte van Tetuan, na zich dapper verdedigd te hebben, door een Spaansch stoomjagt genomen.

Ofschoon het Spaansche gouvernement openlijk verklaart dat het den oorlog tegen Marocco niet onderneemt met het doel om zijn grondgebied te vergrooten, ademen de door eenige Spaansche bisschoppen betreffende den oorlog uitgevaardigde mandementen niet weinig veroveringszucht: zij spreken even als of de onderwerping van Afrika aan de christenheid op handen is, en schijnen te verwachten dat het Mohammedaansche geloof door de Spaansche wapenen uit Afrika verdreven zal worden.

Uit Madrid wordt gemeld dat de Maroccaansche regering bevel heeft gegeven om het vee en den voorraad levensmiddelen der nabij de kust woonachtige stammen naar Fez en alzoo buiten bereik der Spanjaarden te brengen, en dat zij aanstalten heeft gemaakt om de vlakten bij het naderen der Spaansche troepen onder water te zetten.

FRANKRIJK.

Het is bekend dat het Fransche gouvernement sedert eenigen tijd veel opmerkzaamheid wijdt aan hetgeen in en aan de Roode Zee omgaat, en in die landstreken voor Frankrijk den weg tot politieken invloed en voordeelige handelsbetrekkingen wenscht te banen. Thans wordt gemeld dat het besloten heeft zich bij den Koning van Abyssinie bestendig te doen vertegenwoordigen door eenen zaakgelastigde, die te Gondar, de hoofdstad van dat land, zijn verblijf zou vestigen.

NASCHRIFT.

KASSEL, 8 November. Na de weigering van den Keurvorst om het adres der Tweede Kamer betreffende de wederinvoering der grondwet van 1831 aan te nemen, heeft de Kamer in hare zitting van heden, met algemeene stemmen op vijf na, besloten dat adres thans aan de Duitsche Bondsvergadering in te zenden.

LONDEN, 9 November. Volgens eene door de *Morning-Post* medegedeelde depêche is de moeijelijkheid, welke de onderteekening van de tractaten te Zürich vertraagd heeft, reeds uit den weg geruimd, en kan men onverwijld het berigt van de onderteekening te gemoet zien.

Door de regering is de tusschen haar en het Spaansche gouvernement gevoerde briefwisseling over de Maroccaansche aangelegenheid openbaar gemaakt.

PARIJS, 9 November. De *Moniteur* behelst eene depêche van den generaal Martimprey, gedagteekend te Sidi-Mohammed in de landstreek Zekhar den 6den dezer, en inhoudende dat door eene wel beraamde beweging van den generaal Durrieu de Franschen op de bewoners dier landstreek eene overwinning hebben behaald, welke met de vermeestering van Abdelkader's smalah of veldleger gelijk gesteld kan worden, dat daardoor een oneindig groote buit, waaronder de banieren der Mooren, in de handen der Franschen gevallen en alom onder de inlanders schrik verspreid is. Volgens deze depêche is de staat der Fransche troepen bij uitstek goed.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 9den November* 1859.

Een door tusschenkomst van den Nederlandschen consul-generaal te Alexandrie over Triëst ontvangen telegram, gedagteekend Batavia 22 September jl., luidt als volgt:

» De Gouverneur-Generaal is te Batavia teruggekeerd. Overigens geen nieuws."

Blijkens een schrijven van den Nederlandschen consul-generaal te NAPELS van den 5den October jl., zijn er aldaar, wegens de hier te lande heerschende cholera, maatregelen genomen ten aanzien van de schepen, die aldaar uit Nederland aankomen. Zij bestaan in eene quarantaine van tien dagen voor die schepen, wier bemanning de reis gelukkig volbragt heeft en in weigering van binnenloopen voor de zoodanige, aan boord van welke zich sporen der ziekte hebben voorgedaan.

Volgens een berigt van Zr. Ms. minister-resident te ROME, is de uitvoer van maïs, die bij besluit van 30 Junij jl. geoorloofd was, wederom door de Pauselijke regering verboden.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn voortgezet de beraadslagingen over het wets-ontwerp houdende goedkeuring van sommige artikelen der concessien voor den aanleg en de exploitatie van de Noorder- en Zuiderspoorwegen.

De heer van Asch van Wijck, die de eerste heden het woord voerde, gaf in den aanvang zijner rede te kennen voor den aanleg van staatsspoorwegen gestemd te zijn, en aangezien dat denkbeeld in het voorstel der Regering niet voorkwam, uit dien hoofde reeds tegen dit laatste zich te moeten verklaren. Maar ôok om andere redenen was hij ongunstig tegen het ontwerp gestemd. In deze zaak toch meende hij dat de Regering niet met stelselmatigheid was te werk gegaan, en wel in dier voege dat ook nu nog niet uit al de gewisselde stukken was op te maken welk stelsel zij aankleefde, terwijl bij de ontworpen plannen, naar hij oordeelde, minder het algemeen belang dan de begunstiging van locale belangen was in het oog gehouden. Daarbij had, zijns inziens, de Regering in deze zaak eigen overtuiging dikwerf opgeofferd om aan de wenschen der Kamer te voldoen, vooral met betrekking tot het finantiele punt, en de verlangens van velen om aan de ontworpen lijnen meer uitbreiding te geven of de aanvankelijk vastgestelde te wijzigen. In het ontwerp miste hij omtrent de te subsidieren banen voldoende verbindingen langs den kortsten weg van de zeehavens met het buitenland, en van de voornaamste steden in het Rijk onderling, blijkbaar uit het gemis eener aansluiting van Groningen met de Hannoversche grenzen, en van de daarstelling van de lijnen van Leeuwarden naar Meppel en van Zwolle naar Utrecht, terwijl daarentegen zonder goede gronden de provincie Drenthe en de IJsselsteden, naar hij beweerde, bevoordeeld werden, ten koste van de belangen van andere oorden. De lijn van Rotterdam naar den Moerdijk achtte hij te zijn uitsluitend in het belang van de eerste stad, met opoffering van de belangen van Amsterdam en de middenstreken van het land, die daardoor geheel afgesloten en niet genoegzaam geholpen werden door eene baan van Nijmegen naar Venlo, vooral indien men het oog houdt op het hoofddoel om het verkeer in de eerste plaats met Duitschland te bevorderen. Dit zou geschied zijn door den aanleg van de lijn van Utrecht op 's Hertogenbosch, waartegen de Regering om de opgegeven bezwaren van den daartoe benoodigden rivierovergang bij Culenborg zich verzet heeft, hetgeen hem te meer bevreemdend was, daar voor de nu voorgedragen lijnen bij Arnhem en Nijmegen niet minder gevaarlijke overbruggingen moeten plaats hebben, terwijl de bedenkingen tegen een overgang bij Culenborg als veel te overdreven voorgesteld zijn geworden van de zijde der autoriteiten, door de Regering dienaangaande geraadpleegd. Dit trachtte hij te betoogen door de aanhaling van een aantal gevoelens van anderen, voornamelijk van dijksbesturen van den Lekdijk, en zulks ter ontzenuwing van de argumenten, bijgebragt omtrent de beweerde moeijelijkheden der bedoelde overbrugging, welke naar het voorgeven van sommigen van dien aard zouden zijn, dat daarvan voor het vervolg groote gevaren voor het behoud van den aangegeven dijk konden ontstaan, hetgeen door de ondervinding tot hiertoe werd gelogenstraft.

Hij betreurde in het bijzonder dat Noordholland geen weg zou bekomen, wordende dat gemis niet vergoed door het in die provincie bestaande kanaal; eene consideratie welke hij aantoonde bij de Regering niet gewogen te hebben bij het ontwerpen der lijn van Rotterdam naar den Moerdijk, welke beide oorden ook door een waterweg verbonden werden. Wat de subsidien betrof, zoo verklaarde hij dat het hem onaangenaam had aangedaan, dat bij de quaestie der aanvrage om bijdragen van de noordelijke en zuidelijke gemeenten niet op gelijke wijze was gehandeld, waarvan het gevolg was geweest dat men van de gedane toezeggingen uit het noorden geen gebruik had kunnen maken. Aan het einde zijner rede bragt hij het finantiele punt in verband met de zaak der belastingen, die tot zijn leedwezen door de aanneming van dit wets-ontwerp in langen tijd niet zou kunnen ter hand genomen worden, terwijl het de taak van dit Ministerie geweest was die herziening en verbetering te bevorderen.

De heer Hoynck van Papendrecht verklaarde van oordeel te zijn

dat de zaak, welke het hier geldt van zoo groot belang is, dat de daarvoor te vergen offers van den Staat goed besteed kunnen geacht worden; offers die echter niet zoo hoog moesten geoordeeld worden, aangezien hij geloofde dat bijv. de gegarandeerde renten niet in haar geheel zouden behoeven uitbetaald te worden, hetgeen uit de inkomsten van de bestaande spoorwegen bewezen kon worden. Met de voorgestelde rigtingen verklaarde hij zich over het algemeen wel te kunnen vereenigen, aangezien de voorgedragen lijnen, naar het hem voorkwam, het karakter van handelswegen droegen. Niet in alle opzigten, hij gaf dit toe, was dit in het oog gehouden, blijkbaar uit het gemis van eene aansluiting van Groningen met Hannover, en Harlingen met Rheine langs den kortsten weg; maar er bestonden voor hem voldoende redenen om het wets-ontwerp wegens de mindere volmaaktheid die het in dit opzigt bezat, niet af te stemmen. Op het door hem aangenomen standpunt, dat de hier voorgestelde lijnen als handelswegen aan te merken zijn, trad hij in uitvoerige beschouwingen over de quaestie der spoorwegen uit het oogpunt van handelsbelang, vooral van den doorvoerhandel. De waarde van dien handel deed hij in vele bijzonderheden uitkomen, als strekkende die tot ontwikkeling van eigen handel en van den handelsstand. Gelijk hij door cijfers aantoonde had die handel groote uitbreiding aan de scheep- en stoomvaart gegeven, den uitvoer van eigen producten vermeerderd, en was hij vooral groot in Rotterdam in vereeniging met Dordrecht en Schiedam, in vergelijking van Amsterdam, zijnde onder anderen in de laatste stad in 1857 minder schepen uit- en ingeklaard. De handelsstand was daarenboven door dien handel zeer ontwikkeld; de betrekkingen met het buitenland uitgebreid, de ondernemingszucht opgewekt; alle omstandigheden die er toe moesten leiden om dien handel steeds de middelen te verschaffen zich meer en meer te ontwikkelen, in aanmerking nemende de bijzonderheid dat het consignatie-stelsel, hetwelk ongetwijfeld veel nut aangebragt, maar ook nadeelig teruggewerkt had, als hebbende aan den handel in het algemeen eene eenzijdige rigting gegeven, binnen een korter of langer tijdsbestek zou kunnen ophouden.

Hij trad daarop in eene vergelijking van den doorvoerhandel tusschen Nederland en Belgie, en bewees met statistieke opgaven uit het tijdvak van 1846—1857 dat in de jaren 1846—1848 ons Rijk het laatste in uitgebreidheid dienaangaande vooruit was, terwijl in het tijdvak van 1855—1857 Belgie ons in dat opzigt reeds aanmerkelijk overtroffen had, iets wat ook ten opzigte van Havre kon gezegd worden. De redenen van dien stilstand en achteruitgang moesten volgens hem toegeschreven worden aan het gemis van spoorwegen, in welk gemis door de voortreffelijkheid onzer waterwegen niet op voldoende wijze heeft kunnen worden voorzien. Om deze redenen, en in het belang van den doorvoerhandel hoopte hij dat het wets-ontwerp zou worden aangenomen.

De heer Luyben heeft drie punten behandeld: het stelsel bij den aanleg van spoorwegen te volgen, de rigting der voorgedragen lijnen, en ten derde de finantiele quaestie. Ten aanzien van het eerste punt heeft hij verklaard te zijn een voorstander van staatsspoorwegen, vooral om de concurrentie met Belgie te kunnen volhouden. Wat het tweede punt betreft wenschte hij geen lijnen tot stand gebragt te zien die den vreemdeling boven den ingezeten bevoordeelen, of zouden loopen door minder volkrijke of bedrijvige streken. Als eene nuttelooze lijn merkte hij aan die van Nijmegen naar Venlo, waarvoor hij liever die van Grave naar Venlo zou gezien hebben. Den weg van Tilburg naar Nijmegen achtte hij den vreemdeling te bevoordeelen, vooral de stad Antwerpen. Daarenboven was, meende hij, door het ontworpen net niet genoegzaam verzekerd het bespoedigd binnenlandsch verkeer, dat, naar zijn inzien, op den voorgrond behoorde te staan. Daarom juist had hij meer banen op de stad Amsterdam gerigt willen hebben, alsmede eene lijn van Leeuwarden naar Meppel. Maar bovenal betreurde hij dat in het plan niet was opgenomen de lijn van Utrecht naar 's Hertogenbosch en inzonderheid eene lijn waardoor langs den kortsten weg Limburg, Luik en Pruissen van de hoofdstad van Noordbrabant bereikt konden worden. Door de veranderde rigting gegeven aan de lijn van 's Hertogenbosch naar Helmond, die nu over Eindhoven zou loopen, werd groote onregtvaardigheid aan de eerst vermelde stad gedaan, hetgeen hij trachtte te bewijzen door het belang van den handel dier gemeente in bijzonderheden uiteen te zetten, in tegenoverstelling van dien van Eindhoven, terwijl naar hij opgaf de laatste stad door betere communicatiemiddelen dan de andere geholpen werd. Wat de finantiele zijde van het voorstel betrof, verklaarde hij niet tegen het brengen van offers op te zien, maar wel tegen het uitgeven van sommen, die zijns oordeels niet nuttig genoeg zouden zijn besteed. Daarbij geloofde hij, naar aanleiding van daaromtrent ingekomen bescheiden en adressen van de heeren Wolterbeek c. s. dat, al mogt de wet aangenomen worden, dan nog de uitvoering daarvan niet verzekerd zou zijn, vooral met het oog op de omstandigheid dat het benoodigde geld welligt niet tegen $4^{1}/_{2}$ % te vinden zou wezen, alsmede wegens de bezwarende bepalingen opgenomen in de concessien omtrent het regt van naasting. Om die redenen zou hij zich tegen het wets-ontwerp verklaren.

De heer van Nispen van Sevenaer zeide van oordeel te zijn dat het geheele plan omtrent de begiftiging van het land met spoorwegen volgens het ontworpen net, van eene finantiele zijde beschouwd, tot groote bezwaren zou moeten aanleiding geven.

De finantien voor de toekomst te verbinden op de wijze als werd voorgedragen achtte hij hoogst bedenkelijk te wezen, vooral als hij in aanmerking nam, hetgeen hij uit onderscheidene stukken en bescheiden aantoonde, dat de uitgaven in de laatste jaren steeds klimmende waren geweest, dat de inkomsten niet in gelijke mate waren toegenomen, dat door aanneming van de wet de quaestie der herziening van belastingen voor langen tijd onafgedaan zou blijven, dat het evenwigt van 's lands finantien alleen werd bewaard door toevallige baten uit Oost-Indie, welke bijdragen voor vermindering vatbaar waren bij de rijzing en daling van prijzen der koloniale producten. Wanneer hij daarenboven in overweging nam dat er nog meerdere ontwerpen aanhangig waren, ter uitvoering waarvan vele millioenen besteed zouden moeten worden, dat bij de aanneming der wet de aandrang tot den aanleg van andere werken van openbaar nut niet minder dan voor die der voorgedragene zou wezen, waardoor wederstand moeijelijk zou worden, dan moest hij bekennen dat de zaak van die zijde beschouwd hem te ongunstig voorkwam om haar te kunnen goedkeuren, en aldus een eerste stap zou worden gezet op den weg die leiden moest tot het doen van uitgaven voor werken, waardoor de finantien van den Staat op onbegrijpelijke wijze voor een groot aantal jaren verbonden zouden zijn. Maar kwam hem het ontwerp reeds van dien kant beschouwd, onaannemelijk voor, niet minder was dit het geval als hij het plan der Regering in onderdeelen naging. Het daaromtrent ingesteld onderzoek was verre van gunstig geweest. De spoorwegkaart toch inziende, had hij met bevreemding ontwaard dat het midden des lands geheel afgezonderd zou blijven, in dier voege dat men, om derwaarts te komen, zich eerst naar de uiteinden des rijks zou moeten begeven. Niet minder had hij zich verwonderd lijnen aan te treffen getrokken door streken die zich niet door bedrijvigheid of volkrijkheid onderscheiden, en daarentegen had hij lijnen gemist door andere oorden, waar welvaart en nijverheid heerschen. Een stelsel om de zeehavens met het buitenland op korte wijze te verbinden ontbrak in het geheele plan, terwijl aan den anderen kant groote offers gevraagd werden om Rotterdam met den Moerdijk te verbinden, tusschen welke beide plaatsen zulke uitmuntende waterwegen bestonden, dat men zoude hebben moeten veronderstellen dat de Regering er aan gedacht zou hebben om andere min bevoorregte streken in de eerste plaats met spoorwegen te bevoordeelen. Dit een en ander zamengenomen had hem er toe geleid om over het onderhavige wets-ontwerp geen gunstig oordeel te kunnen vellen.

De beraadslaging zal op morgen voortgezet worden.

Nader verslag van den oogst in de provincie Utrecht.

Over het algemeen mag men aannemen, dat de oogst dit jaar middelmatig is geweest.

Het *winterkoorn* is voordeelig gewassen, doch de opbrengst is minder geweest dan zich eerst liet aanzien; het beschot der *rogge* is zeer gering, dat der *tarwe* daarentegen goed.

Ofschoon eenigzins beter dan in het vorige jaar kunnen echter de *boonen*, *erwten* en *haver* niet beschouwd worden een gunstig gewas te hebben opgeleverd: alleen dat vroeg gezaaid was, gaf een gunstiger resultaat.

De *boekweit* heeft door het aanhoudende natte weder gedurende dit najaar veel geleden, en dien ten gevolge eene slechte opbrengst gehad.

De *wortelgewassen* leveren een middelmatig gewas op.

De vroege *aardappelen* zijn goed geweest; de opbrengst der late daarentegen is zeer gering, daar de na langdurige droogte ingevallen regen veroorzaakt heeft, dat de reeds aanwezige vruchten doorgeschoten zijn, waardoor deze klein van stuk zijn gebleven, terwijl buitendien op sommige plaatsen de gewone ziekte vrij hevig daaronder gewoed heeft.

Ten gevolge van den gunstigen staat der weilanden is de opbrengst van *boter* en *kaas* zeer goed geweest; alléén is op vele plaatsen het zoogenaamde *gebrek* in de kaas bespeurd geworden.

De *hooilanden* hebben, bij vorige jaren vergeleken, eene dubbele opbrengst opgeleverd; ook de *klaver* gaf een uitmuntend gewas.

De *tabak* is vrij gunstig uitgevallen.

Boomvruchten zijn er dit jaar slechts weinig aanwezig, *kersen* zijn er bijkans niet geweest.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

November.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen.	In 24 uren: gevallen.
8	BOVEN-RHIJN.	*Keulen*,	+ 39.38	+ 3.53	8 ure	"	0.32
8	WAAL.	*Nijmegen*,	+ 9.69	+ 3.47	8 "	0.15	"
8	NEDER-RHIJN.	*Arnhem*,	+ 9.63	+ 2.72	8 "	0.15	"
8	GELDERSCHE IJSSEL.	*Westervoort*,	+ 10.13	+ 2.76	8 "	0.11	"
7		*Maastricht*, (brug)	+ 43.06	+ 0.86	8 "	0.06	"
7	BOVEN-MAAS	*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 42.64	"	8 "	0.13	"
8		*Grave*,	+ 6.48	+ 1.63	8 "	"	0.02
8	NIEUWE MAAS	*Brielle* H. W.	+ 0.96	"	1 u. 0 m.	0.05	"
		Brielle L. W.	— 0.24	"	9 u. 15 m.	0.01	"

Met dit nommer der *Staats-courant* worden verzonden: vel 24—27 Supplementblad 19 1-2 en 22 1-2 van het BIJBLAD II.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** De Minister van Binnenlandsche Zaken zal Zaturdag aanstaande geen Audientie geven.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden dat de Westelijke bakenton met korfbal, gelegen hebbende op den Banjaard gemerkt B. J. d., ten gevolge van de zware en hooge zee is weggeslagen.

's Gravenhage, den 9den November 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat in het *Maassche Zeegat*, bij eene uitstekende punt tusschen de 7de en 8ste witte ton, is gelegd eene *witte buikton*, in 31 palmen diepte met laag water, op de merken:

de Brielsche korenmolen even buiten of bewesten den watermolen, of de toren van *Brielle* even binnen het huisje van *Kleiburg*, en de toren van *Oostvoorne* in of even vrij van den 2den dam, van buiten afgerekend, bij het houten baken.

's Gravenhage, den 19den October 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

Licht op Kaap Tinoso, provincie Murcia (Spanje).

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat, blijkens bekendmaking der Spaansche Regering, met den 10den October dezes jaars een stilstaand wit licht in een catadioptriek lichttoestel der 1ste grootte is ontstoken op *Kaap Tinoso*, provincie *Murcia* (*Spanje*), aan de kusten der *Middellandsche Zee*, geplaatst op den top van eene naar zee afgebroken rotssteilte, gelegen op:

37° 31′ 17″ N. breedte, en op
5° 3′ 8″ lengte Oost van *San Fernando*, en op
1° 8′ 52″ lengte West van *Greenwich*.

Het brandpunt is 14.6 meters boven het oppervlak der zee verheven.
De toren heeft een cirkelvormig grondvlak, uitkomende boven de lichtwachterswoning, welke een vierkant gebouw is, rood met gele vensters.
Dit kustlicht is zigtbaar op 20 Engelsche mijlen afstands in den gewonen staat des dampkrings.
's Gravenhage, den 11den October 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

*** De Minister van Marine brengt ter kennis van de daarbij belang hebbende, dat op Maandag den 28sten November aanstaande en volgende dagen, aan het locaal van het Departement van Marine te 's Gravenhage, een vergelijkend Examen zal plaats hebben van Jongelingen, die tot SCHEEPSKLERK bij de *Nederlandsche zeemagt* wenschen benoemd te worden. Het getal der open plaatsen bepaalt zich tot *zes*.
Ouders of Voogden, die verlangen dat hunne Zonen op Pupillen tot dat Examen worden toegelaten, dienen vóór of uiterlijk op den 15den November aanstaande een op *zegel* geschreven verzoekschrift in aan den Minister van Marine, waarin zullen moeten zijn vervat de naam, voornaam, het beroep, de woonplaats en geboorteplaats der Ouders en Voogden. Bij het verzoekschrift moeten worden overgelegd:
a. de geboorte-acte van den jongeling;
b. eene verklaring dat hij gevaccineerd is of de kinderpokken heeft gehad, af te geven door een bevoegden geneesheer.
Alleen worden zoodanige jongelingen toegelaten die op den eersten Januarij van dit jaar het 15de levensjaar reeds en het 17de nog niet zijn ingetreden, en dus die geboren zijn in de jaren 1843 en 1844, en bij het vooraf te ondergaan geneeskundig onderzoek voor de zeedienst zijn goedgekeurd.
De vereischte kundigheden zijn:
grondige kennis der Nederlandsche taal;
goede bekendheid met de Fransche en Engelsche talen, zoodat uit die talen gemakkelijk in de Nederlandsche kan worden vertaald;
goed schrift;
vlug en vaardig rekenen, waarbij volledige kennis der gewone en tiendeelige breuken, het stelsel van Nederlandsche maten en gewigten en de eigenschappen en toepassing der evenredigheden;
algemeene en vaderlandsche geschiedenis en aardrijkskunde.
Van meer of minder vlug begrip zullen blijken kunnen gegeven worden door het vervaardigen van een opstel of brief over een te geven onderwerp.
's Gravenhage, den 13den October 1859.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

Provincie *Gelderland*.

OPENBARE AANBESTEDING.

Op Vrijdag, den 18den November 1859, des middags ten twaalf ure, zal aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Arnhem worden overgegaan tot de openbare Aanbesteding, bij enkele inschrijving, van:
het gedeeltelijk Vernieuwen, het Herstellen en het Onderhouden van de Provinciale Waterstaatswerken op de rivier de Berkel, gedurende het jaar 1860.
Ingevolge art. 11 van het Bestek zullen de inschrijvingsbiljetten uiterlijk daags vóór de Besteding aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te Arnhem, moeten ingekomen zijn.
Het Bestek en de Voorwaarden zullen ter lezing liggen aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Arnhem, in de Koffijhuizen van Maijen en Markus te Arnhem, te Nijmegen in den Rotterdamschen Wagen, te Zutphen in den Hollandschen Tuin, te Pannerden bij Verwaaijen, aan den Molen, te Bemmel bij van Erp, in het Wapen van Bemmel, te Eibergen bij Bennink, te Borculo bij de Weduwe Martens, te Groenlo bij Stotteler in den Mooriaan en te Aalten bij van Eerden.
Nadere informatien zijn te bekomen bij den Heer Hoofdingenieur van den Waterstaat te Arnhem en bij den Ingenieur van den Berg te Zutphen.
Arnhem, den 3den November 1859.

De Gedeputeerde Staten der provincie Gelderland,
van Limburg Stirum, *Voorzitter.*
L. A. J. W. Sloet, *Griffier.*

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** » Aan de Arrondissements-regtbank te Nijmegen.
» Geeft met verschuldigden eerbied te kennen *Hendrina Theodora Verwaayen*, Koperslageresse, thans wonende te Beverwijk, doch vroeger met haren Man gewoond hebbende te Huissen bij Arnhem,
» Dat zij suppliante" enz.
(Post alia.)
Wij President der Arrondissements-regtbank te Nijmegen,
Gezien bovenstaand verzoekschrift van *Hendrina Theodora Verwaayen*; Koperslageresse, thans wonende te Beverwijk, doch vroeger met haren Man *Hendricus Thus* gewoond hebbende te Huissen, welk verzoekschrift door requestrante, ingevolge bijgevoegd, behoorlijk geregistreerd procesverbaal van den Heer Kantonregter te Beverwijk, in dato 20 September jl., naar aanleiding onzer delegatie, bij bevelschrift van den 15den bevorens, mede behoorlijk geregistreerd, aan Z. E. A. overhandigd;
Overwegende dat de Eischeresse blijkens aangehaald proces-verbaal, ondanks de door den Kantonregter aan haar voorgehouden bedenkingen, bij haar voornemen om wegens kwaadwillige verlating eenen eisch tot echtscheiding tegen haren eheman in te stellen, bij dit haar voo[illegible] is blijven volharden;
Overwegende dat alsnu, overeenkomstig het voorschrift van Art. [illegible] van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering, ten effecte als [illegible] Art. 819 deszelfden Wetboeks, de oproeping behoort te worden g[illegible] van beide echtgenooten, ten einde op eenen bepaalden dag en uur voor ons te verschijnen, en waartoe volgens eerstgemelde wetsbepaling [illegible] schrift van dat bevel door den Griffier aan den verweerder moet [illegible] den toegezonden;
Overwegende dat het echter uit het ten requeste aangevoerde con[illegible] dat requerantes echtgenoot reeds op den 27sten Augustus 1837 [illegible] gemeenschappelijke woning te Huissen heeft verlaten en naar No[illegible] Amerika is vertrokken, zonder na dien tijd iets van zich te hebben [illegible] hooren, weshalve er allezins grond bestaat om, met afwijking der [illegible] in casu onuitvoerbare toezending van ons bevel, tot de voorgesch[illegible] convocatie, bij analogie der bepalingen ten opzigte van afwe[illegible] geldende, eenen anderen meer doeltreffenden weg aan te wijzen;
Verstaan dat beide echtgenooten voor ons zullen verschijnen op Do[illegible]derdag den 19den Januarij 1800 zestig, des voormiddags ten tien ure, in de Raadkamer dezer Regtbank, ten einde aan hen zoodanige a[illegible]merkingen te maken, als wij raadzaam zullen oordeelen om eene [illegible]zoening te weeg te brengen;
Bepalen dat dit ons bevel door den Griffier van dit collegie drie [illegible] telkens met eene tusschenkomst van ten minste dertig dagen, in [illegible] *Nederlandsche Staats-courant* zal worden aangekondigd,
Voorts gelet op het geproduceerde bewijs van onvermogen der [illegible]zoekster, alsmede op de bepaling van Art. 872 van het Wetboek [illegible] Burgerlijke Regtsvordering,
Bevelen dat deze onze beschikking en de daaraan te geven gevolg[illegible] zullen zijn kosteloos, mitsdien vrij van zegel en gratis geregistreerd.
Gedaan te Nijmegen, den zes en twintigsten September 1800 neg[illegible] en vijftig. (Get.) *A. F. C. van Troyen.*
N°. 854. Gratis geregistreerd te Nijmegen, den zes en twintig[illegible] September 1800 negen en vijftig, deel 43, folio 198, vak 2, twee bl[illegible] geen renvooijen. De Ontvanger, (get.) *Masman.*
[Kosteloos.]

*** Bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Dordrecht, [illegible] 31sten October 1859 gewezen, is *Sijmonida Bijl*, zonder beroep, [illegible]nende te 's Gravendeel, op haar verzoek, wegens zwakte van vermog[illegible] onder Curatele gesteld.
Geschiedende deze aankondiging ter voldoening aan Art. 499 van [illegible] Burgerlijk Wetboek.

De Officier van Justitie te Dordrecht,
Raedt van Oldenbarnevelt, *Subst.*

VENNOOTSCHAP.

Blijkens onderhandsche Acte, in dato 31 October 1800 negen[illegible] vijftig, behoorlijk geregistreerd, is door ons ondergeteekenden, al[illegible] wonende te Sneek, aangegaan eene Vennootschap tot het drijven [illegible] Handel in Verwwaren, Vensterglas, Wijn, Likeur, Gedistilleerd e[illegible] onder de Firma *G. Houwink*, aanvang genomen hebbende den 28 October 1800 negen en vijftig en onbepaald voortdurende, zullende drie ondergeteekenden geregtigd zijn tot de teekening, terwijl tot aangaan van negotiatie, beleening of borgtogt, de respective handtee[illegible]ning der drie Vennooten wordt gevorderd.
Sneek, 1 November 1859.

H. Jongbloed *Jz.*
Jan Houwink.
Dirk Houwink.

*** Bij Acte, op den achtsten November achttien honderd negen[illegible] vijftig voor den Heer Kantonregter in het Kanton Rotterdam, Nu[illegible] Twee, geadsisteerd met den Griffier, verleden, behoorlijk geregistre[illegible] is door Mejufvrouw *Johanna Smits*, zonder beroep, wonende aan Hoogstraat, wijk 11, n°. 281, te Rotterdam, Weduwe van den [illegible] *Josephus Johannes Gerardus Pirets*, aan haren minderjarigen [illegible] *Johannes Josephus Pirets*, geboren te Rotterdam den vijf en twintig[illegible] November des jaars achttien honderd veertig, Handligting verleend, de gedeeltelijke of de geheele ontvangst, de uitgave van en de beschik[illegible] over zijne inkomsten, mitsgaders tot het drijven van Nering en H[illegible] en het verrigten van alle handelingen daartoe betrekkelijk.
Geschiedende hiervan afkondiging, ter voldoening aan de bepaling [illegible] Art. 486 van het Burgerlijk Wetboek.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

Woensdag 9 November 1859.

Amsterdam.

	pCt			
Nederl. W. Sch.	$2\frac{1}{2}$	$63\frac{11}{16}$	$63\frac{3}{4}$	—
Dito dito	3	$75\frac{7}{8}$	—	—
Dito dito	4	97	$97\frac{5}{16}$	$97\frac{1}{4}$
Syndicaat	$3\frac{1}{2}$	—	—	—
Handel-maatsch.	$4\frac{1}{2}$	—	—	—
België. Bij *Roth. schild.*	$2\frac{1}{2}$	—	—	—
Rusl. Bij *Hope en C°.* 1798 en 1816	5	$103\frac{5}{8}$	—	—
Dito 1828–1829.	5	$101\frac{7}{8}$	—	—
Dito 1840.	4	—	—	—
Stieglitz	4	—	—	—
Dito 1854.	5	$89\frac{1}{2}$	—	—
Dito 1855.	5	$99\frac{1}{4}$	$99\frac{3}{8}$	—
Engelsche	$4\frac{1}{2}$	—	—	—

	pCt.			
Spanje. Nieuwe 3% thans.	$1\frac{3}{4}$	$31\frac{7}{8}$	$31\frac{15}{16}$	[illegible]
Amortisable.		—	—	[illegible]
Buitenlandsche	3	—	—	[illegible]
Binnenlandsche	3	$41\frac{1}{2}$	—	[illegible]
Portug. Te Lond.	3	$43\frac{1}{2}$	—	[illegible]
Oostenr. Metall. 1816–1852	5	$53\frac{1}{4}$	$53\frac{1}{4}$	[illegible]
Dito Zilv. Nation.	5	$57\frac{1}{4}$	$57\frac{3}{8}$	[illegible]
Dito Zilver 1849–1854	5	$72\frac{3}{4}$	—	[illegible]
Dito 1847-1852.	$2\frac{1}{2}$	$28\frac{1}{4}$	—	[illegible]
Mexico. Londen.	3	—	—	[illegible]
Grenada id.	$2\frac{3}{4}$	—	—	[illegible]
Venezuela id.		—	—	[illegible]
Uitgestelde		—	—	[illegible]

Londen.

Consols	3	pCt.	$96\frac{1}{4}$
Mexico			$22\frac{3}{4}$
Spanje	3	»	—
Dito	$1\frac{3}{4}$	»	—
Venezuela			—
Uitgestelde			—
Grenada			—

Parijs.

Fr. rente	3	pCt.	70.15
Fr. Créd. Mob.			588
Binnenl. Spanje	3	»	—
Spanje	$1\frac{3}{4}$	»	—
Russische Spoorwegen			—

Antwerpen.

Metalliek.	5	pCt.	[illegible]
Nat. Metalliek	5	»	[illegible]
Binneul. Spanje	3	»	[illegible]
Spanje	$1\frac{3}{4}$	»	[illegible]
Credit Prost.			[illegible]

Weenen.

Metalliek.	5	pCt.	[illegible]
Idem Nationaal			[illegible]
Wissel Londen.			[illegible]

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.